

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Cameracensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

mansuris in perpetuum. Cum universis
 sanctæ Ecclesiæ filiis ex apostolicæ sedis
 auctoritate ac benevolentia debitores exi-
 stamus, illis tamen personis quæ familia-
 rius ac devotius Romanæ adherent Eccle-
 siæ propensiori nos convenit caritatis stu-
 dio imminere. Quia igitur bonæ memoriæ
 patris tui Sancij, cujus regno temporaliter
 successisti, fidem quoque ac devotionem
 erga Romanam Ecclesiam efficaciter se-
 queris, nos eadem benignitate qua patris
 tui postulationem implevimus, tuæ quo-
 que petitioni adesse curamus. Te enim tam-
 quam Regem beato Petro devotissimum &
 omne tuum regnum in tutelam sedis apo-
 stolicæ speciali dilectione suscipimus. Con-
 stituimus ergo auctoritate apostolica sanc-
 tientes ut omnes tui successores regnum il-
 lud de manu nostra nostrorumve successo-
 rum accipiant, eundem censum, quingen-
 torum scilicet mancorum, rependant, &
 se beati Petri ministros ac famulos recog-
 noscant. Quapropter nullus deinceps vi-
 ventium & fidem Christianam tenentium
 regnum illud temerè perturbare, invade-
 re, aut diminuire qualibet occasione præ-
 sumat, nec molestiam ullam tibi tuisve suc-
 cessoribus, qui in eadem sedis apostolicæ
 fidelitate permanserint, inferre audeat, ne
 Dei & Apostolorum ejus indignationem
 incurrat. Tuam verò personam in beati
 Petri & nostræ manus tutelam ita omnino
 suscipimus ut nulli Episcoporum, nulli Ar-
 chiepiscoporum, nulli sanctæ Romanæ Ec-
 clesiæ Legato liceat sine certo præcepto
 nostro adversum te vel tuam conjugem ex-
 communicationis aut interdictionis pro-
 ferre sententiam. Tu igitur, fili in Christo
 carissime, in ea qua cœpisti devotione
 persistens, ita regnum seculare sub cœle-
 stis justitiæ lege coërce, ita semper tuæ
 & catholicorum omnium matris Romanæ
 Ecclesiæ gratiam excole ut & in præsentem
 annuente Domino majora merearis, & in
 futuro sanctorum Apostolorum interces-
 sionibus æterni regni gloriam consequaris.
 Sanè ad indicium hujus perceptæ à Roma-
 na Ecclesia libertatis quingentos laccensis
 monete mancos aureos per annos singu-
 los Lateranensi palatio, ut superius dictum
 est, persolvatis. Hoc igitur nostræ privi-
 legium sanctionis si quis in crastinum ag-
 noscens Archiepiscopus aut Episcopus,
 Imperator aut Rex, Princeps, Dux, vel
 Marchio, Comes aut Vicecomes, Iudex,
 aut persona qualibet secularis vel ecclesia-
 stica, contra eam temerè venire tentave-
 rit, & regni tui bona, quæ in præsentem ex

paterna successione retines, seu quæ in
 futurum largiente Domino justè acquirere
 poteris, invadere, molestare, vel suis usi-
 bus applicare præsumperit, secundò ter-
 tiòve commonitus si non satisfactione con-
 grua emendaverit, à Christi eum & Ecce-
 sia corpore auctoritatis apostolicæ potes-
 tate segregamus & honoris sui periculo sub-
 jacere decernimus. Cunctis autem conser-
 vantibus hæc pax à Deo & misericordia
 præsentibus ac futuris seculis conservetur.
 Amen. Datum Placentiæ per manum
 Iohannis S. R. E. Diaconi Cardinalis xvii.
 Kal. Aprilis Indictione 111. anno domini-
 cæ incarnationis millesimo nonagesimo
 quinto, pontificatus autem Domini Vr-
 bani secundi Papæ octavo.] Cum autem
 adeo personam tuam dilexerimus & diliga-
 mus in Domino caritate sincera quòd no-
 stris manibus coronavimus te in Regem,
 tuis petitionibus, quantum cum Deo pos-
 sumus, favorabilem impertientes assen-
 sum, prædictum privilegium ratum habe-
 mus & præcipimus inviolabiliter observari.
 Tu ergo, ne inde nascantur injuriæ unde
 jura nascantur, talem te circa usum præ-
 scripti privilegij studeas exhibere, præser-
 tim circa id quòd de interdicti & excom-
 municationis sententiis est prædictum, ne
 propter abusum, quòd absit, privari ejus-
 dem privilegij beneficio merearis, quia
 juxta canonicas sanctiones privilegium me-
 retur amittere qui permittit sibi abutitur
 potestate. Nulli ergo &c. præceptionis
 &c. usque incursum. Datum Laterani
 1 v. Nonas Julij, pontificatus nostri anno
 sextodecimo.

EPISCOPO CAMERACENSI

CUm Nicolaum Diaconum latorem
 præsentium per Abbatem & conven-
 tum Lexiensem ad Ecclesiam sanctæ Ma-
 riæ de Brafe & Bavegnies præsentatum
 tuus nollet officialis admittere pro eo quòd
 filius fuerat sacerdotis, idem Diaconus ad
 misericordiam sedis apostolicæ convolans,
 supplicationibus & lacrymis institit ut ei
 multa inopia laboranti, ne ipsum ad secu-
 laria divertere negotia instigante pauper-
 tate contingat, ad obtinendum benefi-
 cium aditum dignaremur per dispensatio-
 nis gratiam aperire. Licet autem ad tales
 peccata parentum promotionis impedi-
 menta transmittant, eò quòd propagatio
 criminis in tali prole timetur, dum vitiati
 ramusculi de vitiosa radice procedunt,
 quia tamen aliquando ex sic genitis aliqui
 virtute propria redimunt quòd de natalibus

Epist. 88.
 Dispensat tu-
 per defectu na-
 talium.

parentum vitio perdiderunt, quandoque in eis apostolica sedes de plenitudine potestatis notam originis abolet quam intulere parentes. Cùm igitur præfato Diacono, sicut per litteras dicti officialis accepimus, non desint suffragia bonæ vitæ, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus eidem Diacono, si non est paternæ incontinentiæ imitator, & bona sibi merita suffragantur, dummodo aliud canonicum non obsistat, auctoritate nostra Ecclesiam supradictam dispensativè concedas. Tu denique frater Episcopo &c. Datum Signiæ v. Idus Iulij, pontificatus nostri anno decimosexto.

STEPHANO CANTVARIENSI
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.

Epist. 89.
De legatione
Episcopi Tusculani
Vide supra epist.
79. & 121.

Quartodecimo die Iulij litteras tuas recepimus eorum quæ gesta sunt ferriem usque ad missionem earum plenariè continentes. Illud autem pro certo novaris esse verum quod dilectus filius Pandolphus Subdiaconus & familiaris noster super absolutione regia tibi suggestit, in tantum etiam quòd antequam nobis de transitu ejus in Angliam constitisset, tibi & ipsi litteras nostras per proprium nuntium destinavimus, quas ad vos jam credimus pervenisse, mandantes ut ambo vel alter vestrum de assensu reliqui, propter instantem necessitatem quæ tunc videbatur urgere, ad absolutionem procederetis personæ regis, si videretis negotio expedire. Ceterum antequam ad nos tuæ litteræ pervenissent, receptis nuntiis & litteris regis, nos memores verbi tui & coëpiscoporum ruorum, venerabilem fratrem nostrum Tusculanum Episcopum Legatum in Angliam duximus destinandum, qui jam à præsentia nostra recesserat, accepta licentia procedendi. Tu ergo de reliquo, sicut vir providus & fidelis, agere studeas quæ ad salutem & pacem Regis & regni videris pertinere, cum honore ac utilitate apostolicæ sedis & Ecclesiæ Anglicanæ; significaturus nobis de singulis quàm citò poteris plenariè veritatem, ut ea cognita, si quid viderimus addendum, addamus. Tu denique, frater Archiepiscopo, super te ipso &c. Datum Signiæ Idibus Iulij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

PATRIARCHÆ IEROSOLYMITANO
apostolicæ sedis Legato.

Epist. 90.
Ne quid exigatur pro religionis ingreſſu.

Vitium pravitatis in Giezi lepræ morbo & in Simone mago perditione damnatum in regularibus transire non de-

bet inultum: quoniam eò damnabilius ab illis committitur quò periculosius tales cadunt sibi per meritum & aliis per exemplum. Licet autem contra pestem istam mortiferam diversis temporibus à prædecessoribus nostris diversâ prodierint instituta, nondum tamen usque adeo mortificari potuit quin etiam in terra quæ funiculus est hereditatis dominicæ multos infecerit & effecerit sic habitus religiosi participes quòd sanctæ religionis expertes. Ipsam quoque domum militiæ templi, ad quam oculi respiciunt plurimorum, quosdam intelleximus simoniacè introisse, simplicitate tamen potiùs quàm malitia, prout ex litteris tuæ fraternitatis accepimus, simplicitate occasionem præstante delicto. Ad excludendum igitur talis simplicitatis periculum, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus magistro & fratribus militiæ templi ex parte nostra districtè prohibeas & ab eis facias per omnes domos sui ordinis firmiter inhiberi ne pro alicujus receptione aliquid exigatur, nec etiam sub prætextu subventionis ad exactorem procedatur hujusmodi, cùm superficies nominis reatum criminis non immutet. Si quis autem de cetero quemquam taliter admiserit ad ordinem supradictum, utque tam admittens videlicet quàm admissus puniatur in quo deliquit, ab eo sine spe restitutionis perpetuò expellatur, ad alium districtioris regulæ ordinem transferendus, in quo tam execrabilis culpæ reatum poenitentia condigna deploret. Cum his autem qui hæcenus simplicitate peccarunt, si urgens necessitas aut evidens utilitas postularit, mitiùs agere poteris; prout tuæ discretionis prudentia viderit expedire. De illis autem fratribus qui deputati usui militari secreta confessione fatentur se in subdiaconatus ordine constitutos, consultationi tuæ sic duximus respondendum, quòd nisi de hoc legitima probatione constiterit, propter confessionem hujusmodi non est illis injungendum in publico ut ab usu militiæ debeant abstinere: quòd si legitimis id probaverint documentis, nisi effusione sanguinis impedimentum irregularitatis incurrerint, aut aliud obviet de canonicis institutis, juxta ordines suos in habitu clericali, quòd si forsan irregulares extiterint, nihilominus juxta quòd possunt servitiis domus insistant, ne si ob hoc pateret talibus exitus, aliis egrediendi occasio præstaretur. Datum Signiæ v. III. Kal. Augusti, pontificatus nostri anno sextodecimo.

NOBILI

Vide cap. Di-
lissim. De Si-
mon.